

Grenka je resnica, da življenje senca je, —
 Kar rodi nam zemlja, naglo zopet mine vse.
 Upanje edino nam blišči ko zvezda mila,
 Da odperla vrata v boljši dom nam bo — gomila.
 Bog vas obvar'! če več se tu ne vidimo!

Slovnica. *)

Perva slovka.

Jest važna znajdba sem, pa stara že,
 Ki vtlesujem misli, želje vse,
 In jih živim čez tisoče še lét,
 Pošiljam v razni noši križem svet.
 Umljiv pa sem le znancom, ker — ves nem —
 Ne govorim ušesom, le očem.

Zadnje dve.

Mé dve pa kerstno sve le žensk imé,
 Ki — saj po Krajskem — so naj bolj gosté:
 Večkrat pri hiš' po dve, po tri — sestré,
 Če po že umerli druge se rodé.

Vse tri.

Če nas vse tri zadrugama zverstis,
 Pa pervo, v pótni noši le, dobiš;
 Navadno sporočila nosimo
 Med dvema sem ter tje — za naglico;
 Večkrat je perva delo zadnjih dveh,
 Ki nosimo ga skupšina vsih treh.

Balantinov.

muziki razkladal, ponavljal besede: „To reč težko da umé na Krajskem kak organist, — k večemu Tomaževic v Teržicu.“ — Če je komu zmed slov. učenikov ali sploh rodoljubov življenje rajnega g. Tomaževica kaj bolj znano, naj to popiše, da se ohrani spomin rajnega, ter otme pozabljivosti. Zalestno je, da se po Krajskem zasluže učiteljev tako malo spoznane in obrajtane. — Živeli so v novejšem času Tomaževic, Švert, Bernard Tomšič, Frater Robert Vončina, Alojzi Potočnik, Marka Podobnik, ki so bili verli možje, in komaj se je omenilo, da so umerli, ali pa še to ne. — Ali bi ne bilo prav, da bi se popisalo življenje takih mož v ogledalo in posnemo mladim učenikom? Komur je kaj o zgoraj imenovanih ali še drugih slavni možeh znanega, naj nikar ne molči, ampak naj zapiše to iz ljubezni do rajnih bratov in na čast svojega stanu.

Pis.

*) Slovnica (Silbenrättsel, Charade) je zastavica po posamnih slovkah kake besede, n. pr.: Gre-gor, goz-dar, kolo-voz, vino-grad, častilakomnost i. t. d.

Pis.